

[Kinch-Jensen]

her gennemført. Formålet med dette, set under Københavns Kommunes synsvinkel, er altså at gennemføre nogle forringelser vedrørende forældrebetalingen i stedet for at lade det gå ud over børnene i daginstitutionerne.

Jeg synes, man skal være opmærksom på, at der her er tale om et forslag, der kan bruges og vil blive brugt til forringelser af børnefamiliernes økonomi, og det er der store problemer med, når vi kender børnefamiliernes økonomi og ved, at der f.eks. er mange børn, der går i for små sko, fordi forældrene ikke har penge til at købe nye sko til dem. Men det kan vi vende tilbage til, når vi får den lidt bredere debat om børnepolitikken.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg vil godt lige for en sikkerheds skyld sige til hr. Erik B. Smith, at det er muligt, at vi i Folketingets socialudvalg kan finde frem til en formulering, som betyder, at SF kan stemme for forslaget. Men med den formulering, der er i dag, kan vi ikke, bl.a. fordi vi ikke aner, hvilke konsekvenser den foreslåede formulering vil få. Det er en af de ting, vi skal undersøge nærmere.

De 175 mill. kr., den daværende indenrigsminister ville trække i bloktilskuddene, byggede ikke på forhandlingerne om overgang fra refusion til bloktilskud. Der er aldrig fra statens side givet refusion til det tilskud, kommunerne yder ekstraordinært.

Det, man satte embedsmændene til – og dér mener jeg, at hr. Erik B. Smith har ret – var på en noget skummel måde at forhindre forslaget i at blive gennemført, og det lykkedes, fordi vi vidste, at indenrigsministeren ville trække de 175 mill. kr., og det kan også ske i dag.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Det er i anledning af hr. Kinch-Jensens to indlæg, som er gået meget på nogle interne københavnske forhold.

Jeg vil da gerne medgive, at jeg i min ordførelse gjorde opmærksom på den særlige københavnske situation, men det er mig meget magtpåliggende at understrege, at vi ikke har lagt op til at drøfte – vi mener heller ikke, at der fra denne talerstol skal føres dis-

kussioner om det – hvordan en konkret kommune praktiserer sin socialpolitik eller sin institutionspolitik.

Det skal også understreges, at vi har fremsat et lovforslag, man kunne kalde en lex Danmark. Det er et lovforslag, der gælder alle landets 275 kommuner og København og Frederiksberg. Det er altså ikke en lex København, der er tale om her. Jeg tror, vi skal holde de to ting adskilt, hr. Kinch-Jensen.

(Kort bemærkning).

Kinch-Jensen (VS):

Det skal være meget kort. Jeg bruger kun København som et eksempel på, hvad det kan bruges til. Det synes jeg man skal være klar over, når man giver socialministeren en bemyndigelse.

Hvad kan det konkret bruges til? Det interesserer også mig som børneforældre. Kan det bruges til, at der er nogle forældre, der skal betale til andre forældre? Eller handler det om, at man kan give et tilskud til forældrene fra dem, der ikke er forældre? Jeg synes, det er væsentligt, hvad det konkret kan bruges til rundt omkring, og dér er jeg altså en smule nervøs. Det var udelukkende det, eksemplet skulle tjene til.

Jeg er ikke klar over, at det er en klub, man kan melde sig ind i, når man giver socialministeren en bemyndigelse, men jeg vil da snakke med de folk, der står for regnskabet, om at melde mig ind.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Ja, den klub vil jeg også være medlem af en dag.

Hr. Qvist Jørgensen spurgte mig, om denne frist for varslung kunne udsættes. Jeg vil sige med det samme, at det er den vist blevet før. Naturligvis: er der et flertal i Folketinget, der ønsker at gennemføre nogle ting, kunne jeg ikke drømme om af formelle grunde ikke at skabe mulighed for det. Skal det være, kan man naturligvis gøre det. Det fremgår af en bekendtgørelse, som naturligvis kan ændres.

Der er selvfølgelig det motiv for den bestemmelse, at man ønsker at give forældrene en rimelig chance for at blive klar over, hvordan taksterne ser ud.